

Vidal Vidal, *La meitat de zero*, Pagès editors, Lleida, 2013.

Vidal Vidal publica un nou llibre, de relats aquesta vegada, gènere en el qual excel·leix. El protagonista principal n'és un home, sempre diferent, encara que amb molts trets comuns en el que podem descobrir molts elements autobiogràfics, o si volem d'autoficció, perquè existeix una certa distància entre l'heroi i l'escriptor. El llibre es divideix en quatre parts; cadascuna porta el nom d'un color que correspon bàsicament a l'estat d'ànim o a l'estat vital del personatge principal. La primera part *Gris* aplega sis relats on la nostàlgia del passat, l'ombra de la mort, l'arribada a la meitat de la vida, la frustració davant l'èxit no assolit, la brevetat de la vida, la fantasia i l'encant de la infància perduda i retrobada en els fills en són els temes fonamentals. Gris és un color que fa pensar en la resurrecció dels morts, segons la simbologia cristiana, és també el color de la cendra i de la boira que domina la ciutat de Lleida i del dol que l'autor evoca a *La Terra promesa* i *L'ombra del pare*. La segona part *Verd* presenta els paisatges muntanyencs on domina aquest color, destaca el primer relat *Llimiana* on l'escriptor utilitza el personatge del paer en cap de la nostra ciutat per evocar les bel·leses de tots els colors del verd i els dubtes metafísics de l'home davant el seu destí polític i vital. Retrat verídic i molt aconseguit que s'allunya una mica dels altres protagonistes de la resta de relats. La tercera part *Negre* conté tres relats, és la més breu de totes, però de gran intensitat. Negre com la foscor, negre com la nit, negre com l'eternitat on la imatge de l'amor filial domina, així com una de les grans aficions de l'autor, el trens, els trens que passen de nit portant vides, somnis i il·lusions, negre com l'interior d'un mateix en el que s'endinsa l'escriptor per reflexionar sobre ell mateix a la recerca del coneixement i del sentit de la seva existència. L'última part *Blau* ens porta cap a l'univers marítim, cap al mar, cap a la platja...Cambrils és omnipresent com ho és Lleida i els paisatges de muntanya. Cambrils és el mar blau, les vacances, la felicitat de l'estiu, la complicitat amb els jocs dels infants, l'enfrontament amb la immensitat traduïda en la blavor del cel i la blavor del mar. En un dels relats d'aquesta part, *La Quarta platja*, trobem el significat del títol del llibre *La meitat de zero*. Nova al·lusió a l'univers del ferrocarril; es tracta de la construcció de les maquetes a escala HO, que significa "Half zero" per tractar-se de la meitat de l'escala 0 habitual en aquest modelisme, segons ens explica l'autor.

Llibre íntim, llibre ple de descripcions poètiques, que ens desvetlla la tendresa i la sensibilitat d'un home que mira el futur amb els ulls posats en el passat.

Àngels Santa